

praktiseret Indfødsretsloven. Jeg sigter herved ikke saa meget til, at man synes at nære nogen Betænkelighed ved, at Tallet paa Ansøgerne er saa stort; thi det forekommer mig at være en Ære for vort Land, at vi give saa mange som muligt Adgang til at erhverve Indfødsret, naar de overhovedet udføre et nyttigt, borgerligt Arbejde, saaledes at de maa siges at være gode Medlemmer af Samfundet. Det forekommer mig, at man snarere bør ønske flere end færre med ind under Indfødsrettens Meddelelse. Naar de i al Almindelighed udføre deres Virksomhed i Samfundet til deres nærmestes og Samfundets Tilfredshed, kan man sikkert uden Betænkelighed skride til at give dem Indfødsret. Jeg sigter derimod særligt til, at Landstinget har udtalt sig om, at man burde gøre Vanskelighederne større over for Folk, der havde drevet politisk Agitation. Det siges ganske aabentlyst, at man maa hævde, at „de bør afholde sig fra al politisk Agitation og særlig socialistisk Agitation“. Men dersom man skulde forlange, at Folk, der ville have Indfødsret, ikke maa drive Politik, burde man i al Almindelighed sige, at de slet ikke maatte have noget med politiske Partier at gøre, hverken Venstre, Højre eller Socialdemokrater. Ellers maa jo Resultatet blive det, at det at være Socialdemokrat er en samfundsfarlig Historie, og at det at stemme paa det, en Socialdemokrat stemmer paa, er en Handling, der virker i Modsætning til Samfundets Interesser. Det har nu ganske vist hverken Landstinget eller nogen hidtil været i Stand til at bevise, og jeg maa vel være i min gode Ret, naar jeg vover at paastaa, at den socialistiske Agitation — jeg kunde anføre Ministres, Højreminstres Udtalelser — har været tjenlig til at gøre Samfundsforholdene bedre. Jeg sigter til den afdøde Minister Ingerslevs Udtalelse, at det er en Ære for den socialistiske Agitation, at den har aabnet Øjnene hos mange for de sociale Brøst. Og uden at pege paa de sociale Skavanker og Brøst, vil det overhovedet være umuligt at faa dem fjernede. Havde Socialdemokraterne ikke haft anden Ære af deres Virksomhed, have de i hvert Fald peget paa disse Brøst. Men de have sikkert tillige udført et godt Stykke Arbejde, som man maa have Lov til at vurdere retfærdigt, naar man ser hen til, at de have været et Mindretal i vor Lovgivningsmagt og i Kraft af dette kun have kunnet udøve en ret beskeden Indflydelse paa Sagerne. Jeg vil gerne hævde for vort Parti, at det har be-

stræbt sig for at gøre Samfundsforholdene lysere. Naar dette er Tilfældet, forekommer det mig ikke berettiget at kræve, at de, der ville søge Indfødsret, skulle afholde sig fra socialistisk Agitation. Jeg tror, man maa stille sig paa det Standpunkt, hvorpaa ogsaa Folketingets Udvalg har stillet sig, at man slet ikke spørger om, hvilken Politik vedkommende driver. Jeg er overbevist om, at den højtærede Justitsminister vil være ganske enig med mig i denne Opfattelse, det blev vist ellers for kedeligt i Køge, hvis man ikke havde socialistisk Agitation. Naar man overhovedet har forskellige politiske Synspunkter, og man kæmper for dem, bringer det Liv, og hvor der er Liv, er der ogsaa Fremgang. Hvor der ikke eksisterer politisk Liv, har man snarere Udsigt til Dødvande. Jeg tror, at ogsaa fra dette Synspunkt set maa man glæde sig over, at Socialdemokraterne gøre det mindre kedeligt. Uden os vilde utvivlsomt Venstremændene ikke have været saa gode Politikere, som de ere.

Jeg havde blot Lyst til at pege paa dette, men maa i øvrigt udtale min Paaskønnelse af, at Folketingets Udvalg ganske og aldeles har taget Afstand fra disse Synspunkter og i det hele ikke har ment at føre nogen Strid paa dette Grundlag. Et er jo nemlig, at det udtales, at det andet Ting har haft saadanne Meninger og følt Lyst til at udtrykke dem, et andet er jo, hvad man foreslaar og søger gennemført, og om man end kan sige, at Ordene have været en lille Smule bitre, og man har haft Betænkeligheder i det andet Ting, er Resultatet dog blevet saa godt, at Folketinget blot her har haft Lejlighed til at udtale sig om denne Sag, men ellers er gaaet med til Forslaget, som det foreligger, fra det andet Ting. Man har kun ønsket at hævde Folketingets særlig liberale Anskuelse over for dette Synspunkt, som jeg her har haft Lejlighed til at omtale, og som den ærede Ordfører yderligere har fremhævet. Jeg skal altsaa her slutte, idet jeg i øvrigt ganske maa udtale min Tilslutning til det Standpunkt, den ærede Ordfører har hævdet, og som deles af samtlige Medlemmer af Udvalget.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Jeg kan ganske slutte mig til Udvalget med Hensyn til dets i Betænkningen nærmere præciserede Stilling til de tre ny Regler for Erhvervelse af Indfødsret, der have været paa Tale i det andet Ting og ere omtalte i Landstingsudvalgets